

Landpostbudene og faae Svar, naar disse ikke have faaet det? Nei, de skulle have ens Ret! Disse Forhold med Hensyn til de lavere Lønneses Raar i disse to Klasser har jeg tidligere omtalt og det skal jeg vedblive med, saa længe jeg har den Tret, at have Sæde i dette Thing, haabende, at deres Raar maa blive forbedrede, at de ikke fremdeles skulle tale for døde Øren.

C. B. Nyholm: Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, jeg har at gøre betærende Postvæsenet paa Frederiksberg. Min ærede Sidemand til venstre (Scharling) gjorde med Rette opmærksom paa, hvor overordentlig Frederiksberg i de senere Aar har udvidet sig, hvorledes Frederiksberg fra den gamle By, der dannede et Komplex om Slotet, nu efterhaanden er voget til alle Sider ud i Landet; den har faaet mange nye Bygninger og en hel Række af nye Gader, saaledes at den i Størrelse langt overgaar de fleste Provindsbyer, og saaledes at den til lige i alt Væsenligt, praktisk i ethvert Tilfælde, maa siges at danne en Del af Hovedstaden. Bygningerne gaa jo saaledes over i hinanden, at man vanskeligt kan sige, hvor Frederiksberg hører op, og hvor Kjøbenhavn begynder. Hvorledes har Postbæringen nu været i Frederiksberg? Den er foregaaet fra Sernbanepoststationen og paa den Maade, at de Dele af Frederiksberg, der ligge i en Rayon om Banegaarden og den gamle By, have faaet deres Post nogenlunde tilfredsstillende, hvorimod alle de øvrige fjernere liggende Dele af Byen have faaet deres Post betjæret ved Landpostbude. Det er dog i sig selv, forekommer det mig, aldeles urimeligt, at Dele af Hovedstaden, Bydele, der saa at sige faktisk maa erkjendes at være Dele af Kjøbenhavn, skulle med Hensyn til deres Post betjænes paa samme Maade som Egne, der ligge langt ude i Landet. Paa denne Ulempe vil der kun tildels blive raadet Bod, saaledes som den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, nemlig derved, at der ansættes 1 ny Postexpedient og 2 Postbude. Ulempen vil kun meget ufuldkommen blive afhjulpen paa denne Maade. Nei, den eneste Maade, hvorpaa Frederiksberg virkelig kan komme til, hvad jeg vil kalde for, sin postmæssige Ret, er derved, at den faar en Postexpedition. Da det Beløb, der fordres til Oprettelsen af en Postexpedition, er saa overordentlig ringe, og da som sagt Frederiksberg har den Størrelse, som jeg har nævnt, skal jeg tillade mig at henstille til den ærede Ordfører og til Finantsudvalget at tage Sagen paany under Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling og muligvis komme de

Ønsker, som jeg veed, i saa Henseende næres paa Frederiksberg, imøde.

Nielsen-Grøn: Jeg skal tillade mig at omtale nogle Forhold ved Klakring Postvæsen, hvor jeg bor. Vi ere nemlig meget uheldig stillede der i saa Henseende. Ganske vist vare vi saa heldige at faae en Sernbane der, som vi havde stridt en hel Del for at faae, men det har været til stor Skade for os, at vi saa ikke have faaet vor Post betjæret saa hurtig som tidligere. Postvognen gaar hver Dag Kl. 10 fra Klakring og kommer tilbage Kl. 7. Skulde det ste oftere, vilde det koste Penge, men jeg vil opfordre den høitæredede Minister til, om han vil, at spare Pengene og dog faae det bedre indrettet. Det tror jeg, at vi kunne. Det er saaledes med os, at Posteposten, som gaar fra os Kl. 7 om Aftenen, ligger over i Bærrit — der er kun en halv Mil dertil — til den anden Dag Kl. 7, saa man kan somme Tider sende Varer afsted, som kunne blive fordærvede i den Tid, især om Sommeren, og det anser jeg for meget uheldigt. Hvad angaar Pengeforsendelser, da have vi tidligere altid kunnet sende de Penge, vi vilde, fra Klakring Station, men i den senere Tid have vi kun kunnet sende 100 Kr.; saa snart Beløbet er derover, skulle vi tage med dem til Bærrit og sende Pengene derfra. Jeg ser kun en eneste Grund dertil, og det er, at Postexpedienten skal vedblive at være der, indtil han bliver forflyttet. Det er forøvrigt en meget dygtig Mand, vi have ikke Noget at klage over ham, han er meget hensynsfuld, men jeg tror, at Administrationen vilde gjøre vel i at forflytte ham til et andet Sted og sørge for, at vi fik de Stationsforvaltere, vi have, gjort til Postmestere, hver i sin Kreds, saaledes at man kunde tage Noget af den Løn, Expedienten faar, og give hver af dem lidt deraf. Jeg tror, at vi derved fik en bedre og sundere Ordning, og jeg vil derfor tillade mig at henstille dette.

Wedertind-Madsen: Som det høie Thing bekendt, bliver der paa Finantslovens § 27 bevilget et Beløb af 20,000 Kr. som Udlæg til Vættelse af den det lollandste Dige-lag i Anledning af Anlæget af de offentlige Diger paa Lolland paa hvilende Dige-statsbyrde. Da der ikke er stillet noget Vædringsforslag hertil, skal jeg selvfølgelig afholde mig fra at komme ind paa Sagens Realitet, hvortil der ogsaa er saa meget mindre Anledning, som den allerede for et Par Aar tilbage var Gjenstand for en meget alsidig og udførlig